

عنوان مقاله:

مقایسه تطبیقی ازدواج با فرزند خوانده در قانون جدید کودکان بی سرپرست با فقه امامیه

محل انتشار:

دومین همایش ملی عدالت، اخلاق، فقه و حقوق (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

ماهرخ بهنام پور - کارشناس ارشد حقوق خصوصی، گروه حقوق، واحد گرمی، دانشگاه آزاد اسلامی، گرمی، ایران

مظفر باشکوه - دکتری حقوق خصوصی، استادیار مدعو گروه حقوق، واحد گرمی، دانشگاه آزاد اسلامی، گرمی، ایران

خلاصه مقاله:

فرزند خواندگی نهادی است که طبق آن رابطه‌ی خاصی میان فرزند خوانده، پدر خوانده و مادر خوانده به وجود می‌آید. قانون گذار با تصویب قانون جدید حمایت از کودکان و نوجوانان بی سرپرست و بدسرپرست با الحاق تبصره ای به ماده 26 خود برای نخستین بار امکان شکل گیری روابط زناشویی میان پدر و فرزند خوانده را (مشروط به مصلحت) به رغم مغایرت با عرف ریشه دار جامعه وارد ادبیات حقوقی و فرهنگی جامعه نموده است. در این تحقیق به دلیل آسیب های اجتماعی و روانی این ازدواج همخوانی نداشتن آن با عرف جامعه ایرانی و در هم ریختن مفهوم خانواده، به بررسی تبصره ماده 26 از دیدگاه کارشناسان فقهی و حقوقی پرداخته شده است و همچنین در این نهاد ضوابطی در زمینه شرایط فرزند خوانده و فرزند پذیر و مهمتر از این ماهیت و طبیعت فرزند خواندگی (حکم، عقد، ایقاع)، مورد بررسی قرار گرفته است. روش انجام این پژوهش بر پایه روش کتابخانه ای، اسنادی است. نظرات و پیشنهاداتی در جهت اصلاح و تکامل تبصره ماده 26 این قانون ارائه شده است تا انگیزه نگرش جدید در این زمینه به وجود آید و نتایج نهایی این پژوهش در نظام حقوقی ایران به تبعیت از حقوق اسلام به عنوان ایجاد کننده نسب مصنوعی پذیرفته نشده ولی «قانون حمایت از کودکان بی سرپرست و بد سرپرست» با هدف تضمین سعادت و حمایت از این کودکان و نوجوانان مقرراتی را در زمینه سرپرستی وضع نموده که جنبه حمایتی دارد. فرزند خوانده نه در زمره ی محرمان در می‌آید، نه نامی از خانواده می‌برد نه سهمی از میراث سرپرست.

کلمات کلیدی:

فرزند خوانده، سرپرست، ازدواج، فرزند خواندگی، قانون جدید فرزند خواندگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/525493>

